

Čís. 7149.

Neprovozuje-li dlužník své živnosti a brání-li jejímu provozování trvalý stav, nelze vyloučiti z exekuce (§ 251 čís. 6 ex. ř.) předmět potřebný k provozu živnosti.

(Rozh. ze dne 14. června 1927, R I 498/27.)

Návrh, by ku vydobytí peněžité pohledávky byla povolena exekuce zabavením, uschováním a prodejem elektrického mandlu dlužníkovy, soud první stolice zamítl, rekursní soud exekuci povolil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelé napadají usnesení rekursního soudu v podstatě z toho důvodu, že nynější stav, který jim znemožňuje, používat elektrického mandlu, jest stavem přechodným, do něž byli uvedeni vymáhajícím věřitelem a který při nynější bytové tísní nebylo lze dosud překonati, který se však v brzku změní. Vzhledem ku zjištěním nižších soudů nesdílí nejvyšší soud tento názor stěžovatelů a neshledává příčiny, odchýliti se od rozhodnutí rekursního soudu. Je jisto, že povinná strana neprovozuje živnost mandlování prádla, které mandl měl sloužiti a pro kterou byl i z exekuce vyňat, již od 8. července 1926, kdy musila vykliditi byt v domě čís. pop. 200. Za celou dobu od toho dne do dne exekučního návrhu nepodařilo se jí dosíci jiného vhodného místa, by mohla onu živnost pomocí tohoto elektrického přístroje dále provozovati. Povinná strana doznala dále, že si na tento mandl jakožto ruční zástavu vypůjčila od svého domácího 2000 Kč na živobytí. Při svém výsledku o exekučním návrhu strana povinná neuvedla, že, jak nyní v rekursu tvrdí, má již zamluvený nebo slíbený byt, v němž bude moci živnost onu dále provozovati. Hledíc k dlouhému trvání přerušení provozu a k příčinám, z nichž přerušení nastalo, jest souhlasiti s názorem soudu rekursního, že stav, který povinné straně brání používat elektrického mandlu k provozu živnosti mandlování prádla, jest trvalý neb aspoň takový, který řaditi jest na roveň stavu trvalému, ježto se zřeteltem na naprostý nedostatek peněžních prostředků u stěžovatelů a vzhledem na nynější bytovou tíseň lze s plnou pravděpodobností předpokládati, že se jí v dohledné době nepodaří nynější stav napravit. Předpis § 251 ex. ř. má arciž význam a účel sociálně hospodářské ochrany dlužníka v tom směru, by dlužník nebyl vydán na pospas věřitelům do té míry, by věřitelé měli právo zničiti jeho hospodářskou mohoucnost a odníti mu předměty, jichž potřebuje k osobnímu dalšímu výkonu své výdělečné činnosti. Rozumně však lze na tuto ochranu činiti nárok a tuto ochranu poskytnouti jenom tenkrát, když jest tu ještě

statek, který na tento způsob má býti ochráněn. To však v tomto případě nelze tvrditi. U strany povinné nelze podle shora dotčených zjištění mluvit o ochraně hospodářské mohoucnosti, když již v červenci 1926 musila své živnosti, mandlování prádla, zanechat a když se jí až dosud nepodařilo zjednat si pro onu výdělečnou činnost jiné vlastní stanoviště, by v něm tohoto stroje mohla nadále používat. Chrániti povinnou stranu v nedotknutelnosti elektrického mandlu, kterého prokázaně nepoužívá a v dohledné době dle domyslu ani používat nemůže a který jí zatím může býti jenom objektem k novému děláním dluhů, jež neslouží ani živnosti, nýbrž pouhé osobní potřebě, odporovalo by zřejmě účelu zákona, který sloužití má jen k hospodářsky oprávněné ochraně výdělečné schopnosti dlužníka, nesmí však býti zneužit k hospodářsky závadnému nadřování dlužníku na zřejmý úkor věřitele.

Čís. 7150.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

V tom, že manželka odpírá bydlet s manželem v naprosto nedostatečném bytě (v kuchyňce ve sklepním bytě matky manželovy), nelze spatřovati rozlukový důvod podle § 13 písm. c) zák.

(Rozh. ze dne 14. června 1927, Rv I 206/27.)

Žalobě manžela proti manželce o rozluky manželství z důvodu § 13 písm. c) rozl. zák. o b a n i ž š í s o u d y vyhověly.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Manželství jest věcí příliš vážnou, než aby mohlo rozlučováno býti z tak nezávažné příčiny, jaká se zde uplatňuje, neboť nestalo se tu nic, proč by manželé měli manželství rušiti, nic, co by ospravedlňovalo žádanou rozluky; uplatňovaného důvodu rozluky, jak si ho zákon myslí, tu není a může důvod ten z toho, co se skutečně stalo, býti ustrojen jen s patrným násilím. Jde o domněle zlomyslné opuštění v tom způsobu, že prý žalovaná v listopadu 1921 opustila manželovu domácnost na Vinohradech, do té doby prý společnou, a odstěhovala se ku svým rodičům na Smíchově a ani na soudní výzvu ze dne 3. dubna 1925 doručenou jí dne 18. dubna 1925, by se do 6 měsíců k němu vrátila, tak neučinila. Avšak, jak již nižší stolice bezvadně zjistily a z obsahu provedených důkazů nade vši pochybnost určitě vychází, nezaložil žalobce samostatnou domácnost, nýbrž sdílel toliko domácnost své matky, domovnice na Vinohradech, která tam má, jak sama praví, sklepní byt